

De undeva

Dan Lazarescu

De undeva, din depărtare,
Sau poate din sufletul meu?
Răzbate vocea unei coase
Bătută-n rimă pe ileu.

O lacrimă de dor revarsă
Din ochiul stâng... parcă mai ieri
Tăiam o brazdă-n deal cu tata
În sfânta tihnă-a unei seri...

La orizont când soare-apune
Vărsându-și sângele pe cer,
În crânguri păsările zilei
Amut cu toate, parcă pier.

Printre cireși se-arată Luna
Încețoșată vag de-un nor
Și oglinește alb în vadul
Ce șerpuiește din izvor.

Pe frunte îmi preling broboade
De trudă, dar în gândul meu
Răzbate-o voce-asurzitoare:
"Cum poate tata, pot și eu!"

Și trag biruitor de coasă
Și brazda se înșiră lung
În urma mea ca o cărare
Pe care doruri mă ajung.

.....

De undeva, din depărtare,
Sau poate din sufletul meu?
Se-aude vocea unei coase
Bătută-n rimă pe ileu.

O lacrimă de dor revarsă
Din ochiul drept... parcă mai ieri
Tăiam o brazdă-n deal cu tata
În sfânta tihnă-a unei seri.